

Nr 271

Av fru Nilsson m. fl., om höjning av grundsjukpenningen och den högsta sjukpenningen i den allmänna sjukförsäkringen.

När sjukförsäkringslagen antogs av riksdagen, var det med särskild tillfredsställelse man hälsade den höjda sjukpenning som skulle utgå i förhållande till inkomsten av arbete. Den allmänna sjukförsäkringen skulle ge de försäkrade möjlighet till uppehälle även vid sjukdom, vilket den tidigare sjukkasseförsäkringen inte gjort på grund av den alltför låga sjukpenningen.

Däremot vidhölls grundsjukpenningen vid det låga beloppet av tre kronor. Grundsjukpenningen utgår till alla försäkrade med en inkomst av förvärvsarbete av 1 200 kronor. Icke förvärvsarbetande hustrur skulle även få åtnjuta grundsjukpenning. Vid inkomster av förvärvsarbete av 1 800 kronor och uppåt inplaceras inkomsttagarna i olika sjukpenninglägen upp till en inkomst av 14 000 kronor. Man räknade med att den sjuke, om han var förvärvsarbetande, genom sjukpenningen skulle kompenseras med 65—70 procent av sitt inkomstbortfall.

Erfarenheten under den tid som gått visar att så ej blivit fallet. Den fortgående penningvärdeförsämringen och höjda priser på för försörjningen nödvändiga varor har medverkat till att inkomstbortfallet blivit större än som beräknats.

Alla de försäkringstagare, som endast har grundsjukpenningen samt den lägre tilläggsförsäkringen, har kommit i ett besvärligt läge vid sjukdom. Inte mindre än sex procent av alla inkomsttagare ligger vid en inkomstgräns av 3 000 kronor, vilket motsvarar en sjukpenning av fem kronor per dag.

Till dessa kommer sedan icke förvärvsarbetande hustrur för vilka endast utgår grundsjukpenning av tre kronor per dag.

Sjukdom i dessa grupper drabbar mycket hårt. Vilken som än blir sjuk, hustru eller man, så blir sjukpenningen så låg att den till mycket ringa del kan kompensera inkomstbortfallet. Grundsjukpenningen vid hustruns sjukdom kan inte ens kompensera en timmes hemhjälp per dag vid behov av sådan. En höjning av grundsjukpenningen till fem kronor per dag skulle bidra till bättre ekonomiskt stöd för hemmen vid hustrus sjukdom. Den skulle även i någon mån kompensera penningvärdeförsämringen för övriga sjukförsäkrade med tilläggsförsäkring och då särskilt för dem med låg inkomst.

Då höjningen av grundsjukpenningen blir likartad för alla sjukpenningklasser kan ifrågasättas om densamma kompenserar den penningvärdeför-sämring som drabbat de högre sjukpenningklasserna. En omarbetning av tabellerna kan därför vara motiverad med utgångspunkt från en procentuell höjning uppåt av tabellerna, så att högsta sjukpenning kom att utgå med 25 kronor per dag.

Med hänvisning till vad ovan framhållits hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till riksdagen om sådan ändring av gällande sjukpenningtabell, att grundsjukpenningen blir fem kronor per dag och högsta sjukpenning kommer att utgå med 25 kronor per dag.

Stockholm i januari 1956

Gerda Nilsson

Knut Senander

Gustav Johansson

Helmer Holmberg

Nr 272

Av fru Nilsson m. fl., om förlängd semester för vissa grupper av arbetare med särskilt påfrestande eller hälsofarligt arbete.

(Lika lydande med motion nr 353 i Första kammaren)

Stockholm i januari 1956

Gerda Nilsson

Gustav Johansson

Helmer Holmberg
